

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Nona ex catenis igneis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

bus. Quamuis nonnulli existiment, quod Dæmo-
 nes post Judicium non habebunt hanc potestatem tor-
 tuendi & affligendi inimicos Dei, adducentes verba illa
 Apoltoli: *Tunc evacuabitur omnis principatus, & cessa-
 bit omne Dæmoniorum dominium.* Quia si Deus
 tempore presentis vitæ id eis permittit, hoc facit non
 ad bonum ipsorum, sed propter bonum nostrum. ut per
 Dæmonum tentationes exerceamur, capiamusque oc-
 casionē & satisfaciendi pro nostris peccatis, & prome-
 rēdi majorem Gratiā & Gloriam. Verū post Judi-
 cium (inquī) illi cessante sine tentationis, cessabit quo-
 que potestas tentandi & affligendi: & cuncti, tam ho-
 mines damnati, quā Dæmones à Justitia Diuina puni-
 entur: *non per modum ministerii* (hoc enim diceret im-
 perfectionem) *sed per modum imperii, quia tota natura,*
& igni illi obediunt, & ignis tunc obediet Deo, debitas
que pœnas infliget inimicis & D.M. Ex dictis eruitur,
 quā graue malum sit subiicere se in presentī vitā Dæ-
 moni quō ad culpam, quia in futura eidem peccator re-
 m. acbie subiectus quō ad pœnam.

Matth. 9.
 687. &
 689.
 1. Cor. 15.

Abul. ubi
 sup.

Nonum tormentum ex catenis igneis.

Ligati manibus & pedibus mittite eum (puta, seruum
 ingratum & inobedientem) *in tenebras exteriores & ignē*
 Inferni. *Et ha catena erunt prementes, stringentes, urentes,*
nec committentes. Damnatorum membra. Considera cate-
 nas peccatorum tuorum, quæ alias tibi parturiunt cate-
 nas in Inferno. Peccata tua, veluti rotæ annuli, quorum
 unus alteri innexus est, terribilem conficiunt catenam,
 quæ cor tuum & conscientiam ligat, ut eadem in Inferno
 in catenam igneam transibit, quæ religabit, constringet
 & in æternum torquet. Adverte præterea, quod, ad
 effugiendas has catenas ferreas igneasque Inferni, pa-
 tienter animo sufferre debeas tribulationes vitæ hu-
 jus, quæ sunt veluti catenæ ligneæ, ut eas nuncupat
 Q4 Pro-

OYSTI
 DEREI
 T
 W

Ierem. 6. 28

Propheta: *Catonas lignos contrivisti, facies pro-*
reas, q. d. Jugum suave Dei excusisti? Jugum & onus, re-
 tolerabile infernalis pœnæ portabis. Hæc de peccatis a
 sus, quas miseri Damnaati patientur, dicta sufficiunt ad
 ta veritatem Divini oraculi: *Congregabo super eos vni-*
la. Confarcinabo & congregabo, inquit Deus, horra-
 generis pœnas & mala in pœnam & vindictam horra-
 rum meorum. *Quis ita audax erit, vt Deum habere*
inimico? vt vindictæ eius æternus sit scopus? & tempo-
 tot tantisque intolerabilibus pœnis se subiciat, quod
 possibile, Christianum aliquem reperiri in hoc heret. E-
 qui firmiter has horrendas & æternas pœnas sempiternas
 credat, & non timeat, nec tremat, nec sit sollicitus: Tu-
 lute sua, sed omnis curæ & sollicitudinis expertus
 si esset incredulus? *Quomodo hæc duo simul stare possunt?*
 sunt: fides certa ex vna parte, & peccata ex altera
 coniungit vnitque res ad eò disparatas, & con-
 contrarias? Erit sanè persona discursus expertus, &
 iudicium est, nec cerebrum. Fides certa datur de
 tate ignis, & ridetur, ioco & ludibrio habetur, & vanitas
 est, qui de super cogiter? *Quid stupemus? ubi somnum*
est iste, qui nos eludit, somnus? qua est ista, qua nos quæ d-
obliuio lethalis Quomodo viuimus ita stupidi? *Quis di-*
 iste, qui nos tenet oppressos, lethargus mortalis? *Quis finis*
 igitur instituamus sapientem, & cum fide certa ad duram
 sanctum Timorem & Amorem Dei, media, vniuersam
 tentissima ad pœnas æternas euitandas.

s Chrysof.
serm. 124.

De aternitate pœnarum.

CAP. XI.

Ut clariùs percipiamus, quàm magnum ma-
 pœna æterna, primò breuiter considerabimus
 aternitas in seipsa. *Aternitas est vna duratio sine*
mino, & sine fine: est duratio interminabilis. Duratio
 quæ declaratur, explicaturque per vnum Semper
 vnum Nunquam: est vnum Semper, quod nunquam
 bet finem, & vnum Nunquam, quod semper durat
 Semper, quod non nisi per vnum Nunquam
 potest; & vnum Nunquam, quod declari nequit